

प्रयुक्तार्थः, पुं, (प्रयुक्तः अर्थो यस्य सः ।) प्रयुक्त-
क्रमः । इति प्रयोगार्थशब्दटीकायां रमानाथः ।
३ । २ । २६ ॥

प्रयोक्ता, [कृ] पुं, (प्रयुज्जीति । प्र + युज् +
कृत् ।) उत्तमर्गः । यथा,—

“उत्तमर्गाधमर्गौ द्वौ प्रयोक्तृग्राहकौ क्रमात् ॥”
इत्यमरः । २ । ६ । ५ ॥

त्रि, प्रयोगकर्ता । (यथा, रघुः । ५ । ५७ ।

“संमोहनं नाम खलौ । समाख्यं
प्रयोगवन्दारविभक्तमन्त्रम् ।

गान्धर्वमादृत्य यतः प्रयोक्तु-
नैचारिहिंसा विजयश्च हस्तौ ॥”

अनुज्ञाता । यथा, रघुः । ६ । ७६ ।

“युक्तो रघुस्तस्य पदं प्रशक्ति
महाक्रतोर्विचलितः प्रयोक्ता ॥”

नियोगकर्ता । यथा, महाभारते । १३ ।
२३ । ६२ ।

“परदारभिहर्तारः परदारभिमर्षिणः ।
परदारप्रयोक्तारस्तै वै निरयगामिनः ॥”

नाख्याचार्यः । यथा, रघुः । १६ । ३६ ।

“स प्रयोगनिपुणः प्रयोक्तृभिः
सङ्गघर्षे सह मित्रसन्निधौ ॥”

प्रयोगः, पुं, (प्र + युज् + भावकर्मणो यथायथं
वच् ।) कर्मणम् । वशीकरणम् । प्रयुक्तिः ।

(यथा, रघुः । २ । ४२ ।

“प्रत्यनवीक्षेन्मित्रप्रयोगे
तत्पूर्वमङ्गं वितथप्रयत्नः ॥”

निदर्शनम् । इति मेदिनी । ने, ४४ ॥ (यथा,
पञ्चदश्याम् । ६ । ४३ ।

“स्वयमात्मैति पर्यायस्तेन लोके तयोः सह ।
प्रयोगो नाख्यतः खलमात्मत्वस्यान्वारकम् ॥”

घोटकः । इति शब्दमाला ॥ (सःमादुपा-
यावृत्तानम् । यथा, माघे । ११ । ६ ।

“अथप्रयितविबुद्धाः कल्पयन्तः प्रयोगा-
वृद्धिमहति राख्ये काव्यवृद्धिर्विगाहे ॥”

अभिनयः । यथा, रघुः । १६ । ३६ ।

“स प्रयोगनिपुणः प्रयोक्तृभिः
सङ्गघर्षे सह मित्रसन्निधौ ॥”

वृद्धौ ऋणदानम् । स तु धनप्राप्तुपायेषु अन्य-
तमः । यथा, मनुः । १० । ११५ ।

“सप्त वित्तगमा धर्मेण दायो लाभः क्रयो जयः ।
प्रयोगः कर्मयोगश्च सत्प्रतिग्रह एव च ॥”

प्रयोगार्थः, पुं, (प्रयोगः अर्थः प्रयोजनं यस्य ।)
प्रधानप्रयोगावृत्तं प्रयोजनावृत्तानम् । तत्-

पर्यायः । प्रयुक्तक्रमः २ । इत्यमरः । १२ । २६ ॥

प्रयोगी, [न] त्रि, (प्रयोगोऽख्यस्येव । प्रयोग +
“अत इतिठनौ ॥” ५ । २ । ११५ । इति इतिः ।)

प्रयोगयुक्तः । (यथा, अमरे । २ । ७ । २० ।
“सम्पन्नः परिचायोपचायावद्यौ प्रयोगिणः ॥”)

प्रयोजकः, त्रि, (प्रयुज्जीति प्रेरयति कार्यादौ
अद्यादौति । प्र + युज् + क्तृन् ।) प्रयोग-
कर्ता । नियोगकर्ता । खलनतमयोजकौ कर्ता ।

इति सुप्रज्ञाकारणम् ॥ (यथा, राजतर-
ङ्गिण्याम् । ६ । ११६ ।

“यान् मोहभोक्तुं सम्भाव्य संविभजे यशस्करः ।
तस्य तत्तनयोक्तेर्दे स एवासन् प्रयोजकाः ॥”

नियन्ता । यथा, याज्ञवल्क्ये । १ । ५ । ०
“शातातपो वशिष्ठश्च धर्मेशास्त्रप्रयोजकाः ॥”

प्रयोजनं, क्री, (प्रयुज्यते इति । प्र + युज् + क्तृन् ।)
कार्यम् । (प्रयुज्यतेनेनेति । प्र + युज् + करणे
क्युट् ।) हेतुः । इति मेदिनी । ने, १६३ ॥ यथा,

“सर्वस्यैव हि शास्त्रस्य कर्मणो वापि कस्यचित् ।
यावत् प्रयोजनं नोक्तं तावत् केन प्रयुज्यते ॥

सिद्धार्थं सिद्धयन्तं श्रुतं श्रोता प्रवर्तते ।
अथादौ तेन वक्तव्यः सम्बन्धः सप्रयोजनः ॥”

इति प्राचः ॥
(“प्रयोजनश्च द्विविधं सुखं गौणश्च । तत्र
अन्येच्छानधीनेच्छाविषयत्वं सुखप्रयोजनत्वम् ।

अन्येच्छाधीनेच्छाविषयत्वं गौणप्रयोजनत्वम् ।
तत्राद्यं सुखं तद्गोपी दुःखाभावश्च द्वितीयं
तदुपकारं ग्रहणभोजनादि । तस्य सुखप्रयो-
जनेच्छैव अन्याया इच्छाया विषयत्वात्तथा-
त्वम् ॥” इति सुक्तिवादे महाधरः । उद्देशः । यथा,

“अथ प्रयोजनम् । प्रयोजनं नाम यदर्थमारभ्यत
आरम्भाः । यथा यदाकालस्तुरङ्गि ततोऽह-
मात्मानमाशुखैरुपचरिष्याम्यनाशुखैः परिहरि-
ष्यामि कथं न मामकालस्तुः प्रयुज्येति ।”

इति चरके विमानस्थलेऽष्टमेऽध्याये ॥)

प्रयोज्यः, त्रि, (प्र + युज् + क्तृन् ।) “प्रयोज्य-
नियोज्यौ शब्दार्थौ ॥” ७ । ३ । ६८ । इति निपा-
तनात् साधुः ।) प्रयोक्तुं शक्यः । इति सुख-
बोधयाकरणम् ॥ (यथा, मनुः । २ । १५६ ।

“वाक् चैव मधुरा शब्दा प्रयोक्तव्ये धर्मे-
मिच्छता ॥”)

मूलधने, क्री ॥

प्ररुद्धः, पुं, (प्ररोहन्तीति । प्र + रुह् + क्तः ।)
जठरम् । इति मेदिनी । ट, ८ ॥ (कश्चित् जठ-
रोऽपि पाठः ।)

प्ररुद्धः, त्रि, (प्र + रुह् + क्तः ।) बह्वृत्तः ।
इति मेदिनी । ट, ८ ॥ (यथा, भागवते । ४ ।
१३ । १ ।

“प्ररुद्धभावो भगवत्तपोऽक्षणे
प्रदं पुनस्तं विदुरः प्रचक्रमे ॥”

जातः । (यथा, रघुः । ११ । ६ ।
“गभिप्ररुद्धान् रुद्रासनेन
संस्तूयमानः प्रथमेन धात्रा ॥”)

प्रवृद्धः । इति शब्दरत्नावली ॥

प्ररोहः, पुं, (प्ररोहतीति । प्र + रुह् + क्तृन् ।)
अक्षुरः । इति हेमचन्द्रः । ४ । १८५ ॥ (यथा,
कुमारे । ५ । ६० ।

“दुमेषु सखा क्षतजन्मसु स्वयं
फलं तपःसाक्षिषु दृढमेव्यपि ।

न च प्ररोहाभिसुखोऽपि दृश्यते
मनोरथोऽस्याः श्रमभौजितश्रयः ॥”

नन्दीवृक्षः । तत्पर्यायो यथा,—
“नन्दीवृक्षोऽन्यत्वेदः प्ररोहो गजपादपः ।

खालीवृक्षः क्षयतरः क्षीरो च खान्नस्यतिः ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

प्रलपितः, त्रि, प्रपूर्वप्रलपतोः कर्मणि क्तः ।
कथितः । यथा, काव्यप्रकाशे ।

“जगस्थाने भ्रान्तं कनकदण्डगङ्गान्वितधिया
वचो वेदेहीति प्रतिपदसुदृश प्रलपितम् ॥”

प्रलम्बः, पुं, (प्रलम्बते इति । प्र + लम्ब + क्तृन् ।)
अतिदीर्घत्वादेव तथालम्बः ।) इत्यमरः । स च
दनुपुत्तः मनुष्यवधः । यथा,—

“एकाक्ष ऋषभोरिष्टः प्रलम्बनरकौ तथा ।
इन्द्रवाधनक्षेत्री च पुरः शक्नोऽथ धेनुकः ॥

गवेष्टिको गवाक्षश्च तालकेतुश्च पीयूषवान् ।
एते मनुष्यवध्यास्तु दनोः पुष्टान्वयाः स्मृताः ॥”

इत्यपिपुराणम् ॥
(अयं हि बलदेवेन निहतः । यथा, भागवते ।
१० स्कन्धे १८ । अध्याये ।

“तत्रोपाहूय गोपालान् क्षण्यः प्राह विहार-
वित् ।

चे गोपा विहरिष्यामो हन्तीभूय यथायथम् ॥
तत्र चक्रुः परिदृष्टौ गोपा रामजनाहर्तौ ।

क्षण्यसङ्गृह्णः केचिदासन् रामस्य चापरे ॥
आचैरुर्विधवाः क्रौड्वा वाह्यावककक्षयाः ।

यत्नारोहन्ति जेतारो वृहन्ति च पराजिताः ॥
“उवाह क्षण्यो भगवान् श्रीदामानं पराजितः ।

दृढमं भद्रसेनस्तु प्रलम्बो रोहिणीसुतम् ॥
अविषक्तं सन्ध्यामानः क्षण्यं दागवपुङ्गवः ।

वहन् हततरं प्रागाहवरोहन्तः परम् ॥”
“अथागतस्तुतिरभयो रिपुं बलो
विहायसाधमिव हरन्तमात्मनः ।

वशाजन्तुरिषि दृष्टेन तुष्टिना
सुराधिपो गिरिमिव वञ्चरेहवा ॥

स आहतः सपदि विशीर्णमस्तको
सुखादमन् रुधिरमपस्त्रुतोऽसुरः ।

महारवं व्यसुरपतत् समीरयन्
गिरिर्यथा सवत व्याघ्राहतः ॥”)

चपुषः । प्रयोधरः । जताङ्कुरः । शाखा । हार-
भेदः । (भावे चप् ।) प्रलम्बनम् । इति मेदिनी । ने,
१३ ॥ (देशविशेषः । यथा, रामायणे । २ । ६८ । १२ ।

“अन्तेनापरतालस्य प्रलम्बस्थोत्तरं प्रति ।
निवेवमाकास्ते जम्बुर्द्वीपे मध्येन मालिनीम् ॥”

लम्बमाने, त्रि, यथा, महाभारते । १ । १६५ । १० ।
“गूढोत्तरांशान् भुजगेन्द्रभोग-
प्रलम्बाहून् पुरुषप्रवीरान् ॥”)

प्रलम्बतः, पुं, (प्रलम्बं हन्तीति । हन् + क्तः ।)
बलरामः । इत्यमरः । १ । १ । २४ ॥

प्रलम्बमित्, पुं, (प्रलम्बं भिन्नतीति । भिद् + क्तृन् ।)
बलरामः । इति हेमचन्द्रः । १ । १२८ ॥

प्रलम्बाखः, पुं, (प्रलम्बो लम्बमानः अखो यस्य ।)
दीर्घाखकोवशिष्टः । तत्पर्यायः । पुष्करः २ ।
इति हेमचन्द्रः । ३ । १२१ ॥